

Hej hela världen!

Med hjälp av sin bandspelare fann klubbmedlemmen Ewald Fernström i Borgholm en genväg till ett A-certifikat som radioamatör.

Text: Lennart Berg
Bild: Göran Uvner

Att det finns ett snart sagt oändligt antal sätt att få nytta och nöje av sin bandspelare, behöver man knappast nämna i en tidning för Scotch-banditer. Men när det kom ett brev till redaktionen från medlem nr 6881, 19-åriga Ewald Fernstedt i Borgholm, blev vi så nyfikna att vi snarast tog kontakt med honom.

Efter sitt namn hade han nämligen skrivit SM7CGT. Det lät spännande på något sätt. Hade vi möjligen en svensk motsvarighet till James Bond i våra led?

Inte alls, skrattade Ewald när vi frågade. SM7CGT är helt enkelt den anropssignal jag fått mig tilldelad som radioamatör. Jag tog med den, därför att det till stor del var bandspelarens förtjänst att jag fick mitt sändarcertifikat.

Svårt lära Morse på egen hand

För många tar det ganska lång tid att lära sig telegrafi. Speciellt svårt är

Ewald har en elegant amatörstation som kostat åtskilliga tusenlappar. Både sändaren och mottagaren är amerikanska byggsatser som han själv satt ihop. Och på taket har han en stor roterbar antenn som lätt kan riktas mot den världsdel eller det land han vill ha kontakt med.

det att lära sig helt på egen hand. Ewald började plugga Morse-tecken på hösten 1964, och redan på våren nästa år klarade han telegrafiprovet och det teoretiska provet för B-certifikat på Sjöbefälsskolan i Kalmar.

Jag gjorde helt enkelt så, att jag spelade in telegrafi på band. Sedan kunde jag spela bandet om och om igen, och på så sätt nöta in tecknen. Utan bandspelare skulle det ha tagit mycket längre tid.

Sedan dess har Ewald avancerat till A-certifikat. Då måste man kunna telegrafera i 80-takt, dvs 80 bokstäver i minuten, och man måste veta en hel del om radioteknik.

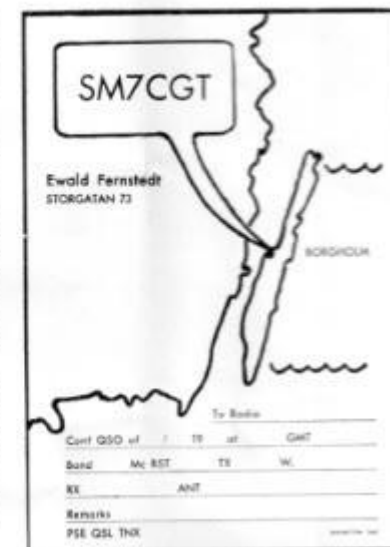
2500 kontakter med andra radioamatörer har Ewald hunnit med hittills. Både hans 180 watts sändare och hans mottagare är av märket Heathkit, och har köpts som byggsats. Ändå beräknar han att hela anläggningen kostat närmare 10000 kr. (Det är bäst att tillägga att ingen behöver bli avskräckt från amatörradio för kostnadens skull – man kan få ihop en riktigt bra station för tusenlappen.)

I Ewalds samling av 'QSL-kort' finns hela världen representerad. Och hans eget kort – det skriftliga beviset på en eterkontakt – finns hos de amatörer han pratat med i tex Sydamerika, Australien, Saudiarabien, ja till och med hos en Antarktis-expedition nära sydpolen.

Höra sig själv i etern

Bandspelaren har jag fortfarande nytta av, säger han. De svenska sändaramatörernas huvudstation sänder regelbundet nyhetsbulletiner, både på telefoni och telegrafi, och de innehåller ofta fina tips som är bra att ha lagrade på band.

Dessutom händer det att man spelar in den station man har kontakt med och spolar snabbt tillbaka bandet för att låta honom höra hur hans röst och modulationskvalitet låter. På samma sätt kan man få höra sig själv prata från andra sidan jordklotet, när man hittar

De radiamatörer världen runt, som Ewald kommer i kontakt med, får det här 'QSL-kortet' per post.

någon annan amatör med bandspelare! Ewald går i tekniskt gymnasium, Erik Dahlbergsskolan i Kalmar, och har ett och ett halvt år kvar till examen. Sedan hoppas han få göra värnplikten som telegrafist. Han har inga planer på att göra hobbyn till yrke. Men de flesta veckoslut kan ni höra hans anropssignal från studion i Borgholm: SM7CGT.